

Soutěž věkem neomezená

Při posledních Olympijských hrách se jeden novinář otázel vítěze ve skocích do vody, jak se vyrovnává s nervozitou, která se ho jistě před každým závodem zmocní.

„Zvládám to docela dobře,“ odpověděl závodník. „Vystoupám na prkno, zhluboka se nadechnu a řeknu si: Snažím se, chci zvítězit, a jestli se mi to nepovede, tak mě moje matka bude i nadále milovat.“

Apoštol Pavel s oblibou srovnával život křesťana ke sportovnímu zápolení. Timotea vybízel, aby bojoval dobrý boj víry (1 Tm 1,18; 6,12) a na konci svého životního zápasu očekával vavřín vítězství (2 Tm 4,6-8). Skutečnost je ovšem taková, že někdy nemáme dost sil a v některém duchovním zápase nezískáme vítězství, jak bychom si přáli. To nám pak bere radost, podceňujeme se, ztrácíme sílu do dalších bojů a domníváme se, že nás Bůh už nemůže mít rád.

Náš nebeský Otec počítal s tím, že se nás někdy zmocní pocit duchovní méněcennosti, a proto nám pro takové situace posílá výzvy a ujištění:

- Bůh ví, že jsme zbloudili a že potřebujeme Spasitele. „Všichni jsme zbloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej (*svého Syna*) však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.“ (Iz 53,6)
- Přijali jsme Ježíše Krista jako svého Spasitele a to mění situaci. „Nyní není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ (Ř 8,1)
- V soutěžení se vyhýbejme těm, kteří se chlubí svými výkony. „Neopovažujeme se zařadit mezi ty nebo srovnávat s těmi, kteří doporučují sami sebe; tím, že se měří jen podle sebe a srovnávají sami se sebou, ztrácejí soudnost.“ (2 Ko 10,12)

Vedeš životní zápas, ve kterém nedostanou medaile za vítězství jen tři nejlepší, ale nejvyšší ocenění dostanou všichni, kteří bojovali. Každý den zdoláváš jednu etapu závodní dráhy, a proto se každý den na jejím začátku zhluboka nadechni a řekni si: Snažím se, s Boží pomocí chci zvítězit, a jestli se mi něco nepovede, tak mě můj nebeský Otec bude i nadále milovat.

Jiří Drejnar